

[Poul Nødgaard]

rolle i relation til, at der skal anlægges sådanne sager. Jeg synes, at menighedsrådene har en alt for lille rolle i hele dette lovforslag. Det må dog være ude i menighedsrådene, at man skønner, at her er der altså noget galt i relation til forkyndelsesgrundlaget. Derfor synes jeg egentlig, at menighedsrådene godt kunne få en lidt mere fremtrædende plads i dette system.

Med disse få bemærkninger kan jeg meddele, at Fremskridtspartiet under udvalgsarbejdet vil arbejde konstruktivt med lovforslaget. Vi finder, at der er tale om, at en oldnordisk lov ændres til et lidt mere nutidigt system, og jeg synes, at der kan være rimelighed i, at vi ser på det bureaukrati, der er. Jeg mener, at dette lovforslag er det nærmeste, vi kan komme det, før Vorherre skal spørges.

Ole Vig Jensen (RV):

Som det allerede er fremhævet, er der gennemført et grundigt arbejde forud for dette lovforslags fremsættelse, og Det Radikale Venstre kan da også støtte forslaget, som lægger op til en nyordning til afløsning af de gejstlige domstole. Tiden er inde til, at vi også på dette felt knytter an til det almindelige retssystem, og det er jo det, der sker, samtidig med at man sikrer det nødvendige supplement med den teologiske ekspertise, som knyttes til de enkelte sager.

Der lægges op til, og det er klogt og rigtigt, at der bliver en klar skelnen mellem præsten som tjenestemand og præsten som forkynder. Den forkyndelsesfrihed, som naturligvis også har sine begrænsninger, som må iagttages, sikres i forhold til de administrative myndigheder, og det kan vi støtte, lige så vel som vi kan støtte forslaget videre gang i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti kan give sin fulde støtte til lovforslaget. Når man kommer ind på læresætninger, er det ikke noget, som ikketeologer kan dømme i, og der kan være meget, meget forskellige opfattelser også i et menighedsråd, når det gælder netop læresætninger. Vi tror, at ministeren har fundet et godt grundlag her.

Det er også væsentligt for Kristeligt Folkeparti, at organisationer for både præster og biskopper står bag. De mennesker, der skal leve med det, er altså helt tilfredse med, at de nu er

sikret. Vi er også ganske tilfredse med, at det drejer sig om læresætninger, hvorimod alt det almindelige for tjenestemænd hører ind under den almindelige tjenestemandsløvgivning.

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Jeg siger tak for tilslutningen. Det kunne lyde, som om den bliver enstemmig, og det mener jeg er meget tilfredsstillende.

Det, det drejer sig om, er jo, som flere ordførere har været inde på, spørgsmålet om at finde balancen mellem, at præsten på den ene side er tjenestemand og på den anden side forkynder af det kristne evangelium, og at der derfor om sådan en præst – eller for den sags skyld en provst eller en biskop – kan blive både sager af egentlig tjenestemandretlig art og sager, der er affødt af, at præsten måtte have bragt sig i uoverensstemmelse med folkekirkens bekendelsesgrundlag.

Opgaven har været at finde den bedst mulige balance mellem de to ting, og jeg opfatter ordførernes udtalelser på den måde, at det, når frases nogle detaljer, som vi kan vende tilbage til, er lykkedes at finde en rimelig balance.

Når fru Anna-Marie Hansen spørger, om man kan forestille sig, at der mellem en biskop og en kirkeminister kan opstå uenighed om, hvorvidt en læresag skal rejses, vil jeg svare, at man jo her i verden kan forestille sig hvad som helst, herunder at der mellem en biskop og en minister er uenighed, og derfor er det så også, at vi har indføjet det – måske lidt usædvanligt formulerede – stk. 2, hvoraf det fremgår, at hvis der måtte være en sådan uenighed, er det altså den gejstlige tilsynsmyndighed, der får, om jeg så må sige, overtaget; så skal der rejses en læresag. Det mener jeg er rigtigt, for som bl.a. fru Birthe Rønn Hornbech klart sagde, er det biskopperne, der fører det gejstlige tilsyn.

Derimod kan man måske diskutere fru Anna-Marie Hansens udsagn, at læresager alene henhører under biskopperne. I sidste ende henhører de jo altså under de instanser, som vi i dag behandler; men jeg tror også, at det er rigtigt, at det er lykkedes at finde balancen på en fornuftig måde.

Til hr. Poul Nødgaard skal jeg sige, at vi gerne vil arbejde energisk med begrebet forfølgning. Jeg kan også til hr. Poul Nødgaard sige, at det ikke er de samme teologisk sagkyndige, der går videre fra første retsinstans til anden retsinstans.